Dinsdag 2 Juli 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4849

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog Telef. 1858, Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad: tel. 38.

Ministerraad is het eens over Italiaans - Joegoslavische grens

Probleem Triëst nadert regeling

Opheffing prijszetting in V. S. doet inflatie toenemen.

ATTLEE OVER PALESTINA.

Premier Clement R. Attlee verklaarde voor het Lagerhuis dat Groot Britannië de Palestijnse quaestie tracht op te lossen langs de lijnen van het rapport der Engels-Noordamerikaanse commissie. In antwoord op de vraag om een uitleg te geven van het optreden der Britse militaire en politietroepen in het Heilig Land zeide Attlee, dat Groot Britannië de mandataire plicht heeft om wet en orde te handhaven in het Heilig Land en niet langer wetteloosheid en wanorde kan gedogen.

Hier heeft men een kaartje van Palestina waar de Britten tijdens het weekeinde in verschillende steden zoals Jerusalem, Tel Aviv en Heifa razzia's hebben gehouden. Vooral in de kustzone (zwart op de kaart) zijn de Britse strijdkrachten waakzaam.

De oppositie-leider Oliver Stanley gaf te kennen, dat de Conservatieven de regeringspolitiek in Palestina steunen. In antwoord op de vraag zeide Attlee, dat de Verenigde Staten „volledig ingelicht" waren met betrekking tot het Britse optreden. „Doch wij namen de verantwoordelijkheid voor ons eigen optreden. Het zou oneerlijk zijn te trachten de verantwoordelijkheid te schuiven op een andere regering."

Attlee zeide dat gedurende de laatste maanden het „steeds duidelijker geworden is, dat de terreurdaden en sabotage in Palestine deel uitmaakten van een beraamd plan, dat opgezet en uitgevoerd werd door een uiterst ontwikkelde militaire organisatie met wijde vertakkingen door het gehele land." Attlee zeide, dat het Joodse Agentschap herhaaldelijk gewaarschuwd is om de ernst van de wanordelijkheden, welke — naar hij zeide — een gevaar vormen voor de wereldvrede en niet mogen voortduren.

Volgens den Premier hebben de terroristische activiteiten en gewelddaden sedert December het leven gekost aan 16 Britse soldaten en 5 politiemannen. Bovendien werd materiële schade aangericht tot een waarde van vier millioen Pond Sterling. Een grote hoeveelheid wapenen, ammunitie en springstoffen werd in beslag genomen tijdens de verrichtingen van het weekeinde. Van de 2000 Joden die gearresteerd werden om te worden ondervraagd zal een aantal worden vrijgelaten als het onderzoek voltooid is. Attlee zeide, dat de verrichtingen niet gericht waren tegen de Joodse gemeenschap in haar geheel, doch enkel tegen diegenen die actief deelnemen aan de geweldcampagne en zij die ervoor verantwoordelijk zijn. Hoewel enkele leden van het Joodse Agentschap gearresteerd zijn, is het niet de bedoeling van de regering het agentschap als zodanig te sluiten of te verbieden. Attlee besloot met een oproep „aan alle personen van goede wil in Palestina" om samen te werken met de autoriteiten ten einde wet en orde te handhaven (Londen, (AP) 1.7).

MISLUKTE REVOLUTIE IN URUGUAY.

Het Uruguese Ministerie van Binnenlandse Zaken maakte bekend, dat een revolutionnair complot, waarin verschillende burgers en militairen betrokken zijn, werd onderdrukt. Er zijn verschillende arrestaties verricht. Men heeft echter de revolutionnaire beweging tot nu toe met geen enkele politieke partij in verband kunnen brengen. De beweging stond onder leiding van Kolonel Esteban Christi. Reeds maanden geleden wist de politie van het complot en sloeg de ontwikkeling ervan gade. De beweging nam echter nooit een gevaarlijke omvang aan, omdat het grootste deel van de politie en het leger weigerde om eraan mede te doen. Christi was hoofd van de luchtvaart onder de regering van Alfredo Baldomir van 1938—1942. Hij trad af toen de regering zijn plan verwierp om een Ministerie van Luchtvaart in het leven te roepen (Montevideo, (AP) 1.7).

VOORUITGANG IN PARIJS.

door

Joseph Dynan.

Joseph E. Dynan

Nu een accoord over het probleem van Triëst blijkbaar binnen het bereik is van de Grote Vier, schijnen de Ministers van Buitenlandse Zaken geneigd de datum vast te stellen voor de algemene vredesconferentie. De Raad aanvaardde gisteren het compromis-voorstel van Bidault voor de Joegoslavische Westgrens hoewel Bevin zeide nog enige tijd te wensen voor de bestudering van het bijgaande plan voor de internationalisatie van Triëst. Vandaag zou hij zijn antwoord erop geven.

Molotov aanvaardde beide voorstellen gisteren en stemde dus in om de nieuwe Italiaans-Joegoslavische grens vast te stellen langs een lijn, welke ongeveer loopt van Tarvis naar Gorizia, vervolgens enkele kilometers beoosten Triëst en Zuidwaarts naar de kust vlak bezuiden Capodistria.

De lijn welke ongeveer dezelfde volgt, die door Groot Brittannië en de Verenigde Staten voorgesteld werd, ontneemt Joegoslavië de spoorlijn van Tarvis uit Oostenrijk naar de kust en Monfalcone, dat Italiaans blijft.

Indien het Franse plan aanvaard wordt zal een der grootste moeilijkheden, die de samenroeping van een algemene vredesconferentie belemmerde, verwijderd worden. Kringen die in verband staan met de Ministerraad zeiden, dat vermoedelijk binnen enkele dagen uitnodigingen zullen worden gezonden aan de 17 andere landen, terwijl de Ministers het werk aan de andere vraagstukken voortzetten, zoals de Duitse en Oostenrijkse quaesties, welke niet aan de vredesconferentie zullen worden voorgelegd (Parijs, (AP) 2.7).

OPSTOOTJE IN TRIËST.

Noordamerikaanse troepen, bewapend met geweren en karabijnen, hebben een menigte uiteengejaagd welke het hoofdkwartier van de communistische partij in Triëst aanviel. De Noordamerikanen en Britten werden opgeroepen om de politie van Venezia Giulia welke het zwaar te verduren had te hulp te komen. Men vuurde verschillende salvo's in de lucht voordat de aanvallers, die wierpen met stenen en flessen uiteengedreven werden.

Een man in de menigte werd door een schot gewond toen hij een Noordamerikaanse jeep stenigde. Vroeger op de avond werden zes mannen en een vrouw door schoten geraakt bij een kloppartij tussen pro- en anti-Slavische groepen.

Al deze gewonden, waarvan twee ernstig, zijn leden van de vakorganisaties, die staakten als protest tegen — wat zij noemden — rechtse aanvallen op de communistische en Slavische instellingen. De staking duurt voort in Triëst en de stemming wordt steeds slechter.

Het incident vond plaats op de Piazza Goldoni om 15.30 uur toen een groep Italiaanse jongelui het distributiekantoor van het communistische nieuwsblad „Il Lavatore" aanviel en de bladen van de vrachtauto's afweirp.

Een groep stakende arbeiders kwam het nieuwsblad te hulp. Tijdens de botsing werden schoten gelost. Nog een persoon werd overreden door een jeep, welke bestuurd werd door politiemannen.

Italiaanse jongelieden vielen de gehele dag door de kiosken en vrachtauto's aan waar het blad was uitgestald. Het blad had als kop: „Na een jaar van het Geallieerde bestuur, wordt de fascistische terreur heropend in Triëst". In de Via Carducci werd een granaat geworpen, doch niemand werd gewond (Triëst, (AP) 1.7).

ITALIAANS CABINET TREEDT AF.

Het cabinet van Alcide de Gasperi heeft zijn ontslag aangeboden aan den nieuwen Italiaansen President Enrico de Nicola. De coalitie-regering heeft het land bestuurd sedert December van het vorig jaar. De Nicola begon onmiddellijk met een reeks besprekingen in het Palazzo Montecitorio voor de vorming van een nieuwe regering. Eerst had hij een bespreking met den Voorzitter van de Constituante Giuseppe Saragat. Vervolgens sprak De Nicola met Vittorio Orlando en Graaf Sforza, Voorzitter van de thans ontbonden Adviesraad, en met den Noordamerikaansen Schout bij Nacht Ellery Stone, hoofd van de Geallieerde Commissie (Rome, (AP) 1.7).

DE GEVOLGEN VAN HET ATOOMBOMBARDEMENT.

Vice Admiraal Blandy zeide in een radiotoespraak aan boord van het vlaggeschip „Mount Mc Kinley", dat geen enkele persoon werd gedood of gewond als gevolg van de ontploffing van de atoombom. Een bestuurderloos vliegtuig stortte echter in zee voordat de bom geworpen werd. Alle andere bestuurderloze vliegtuigen met instrumenten aan boord vlogen door de wolken die door de ontploffing veroorzaakt werden. Blandy zeide, dat de bom met grote zuiverheid werd geworpen. Er is enige radio-activiteit in de wateren rondom het doel, doch men heeft nog geen gedetailleerd onderzoek kunnen instellen. De schade aan de vloot, welke het doel was van het bombardement, is als volgt: De transportschepen „Gilliam" en „Carlisle" werden in de grond geboord. De torpedojager „Lamson" kapseisde en zonk later. Een andere torpedojager, de „Anderson", werd zodanig beschadigd, dat hij misschien nog zal zinken. De schepen die ernstig beschadigd werden zijn het slagschip „Arkansas", het Japanse slagschip „Nagato", de duikboot „Skate", het vliegdekschip „Independence", de Japanse lichte kruiser „Hawaka", de zware kruiser „Pensacola" en een landingsschip voor tanks. Lichte schade werd veroorzaakt aan ongeveer 25 andere schepen. Het lot van de dieren aan boord van de schepen is nog niet bekend. Men zag dat sommige nog in leven waren aan boord van de schepen, die zich aan de rand van de vloot bevonden. Blandy zeide, dat de proef met de ontploffing onder water binnen drie of vier weken gehouden zal worden (San Francisco, (AP) 1.7).

WAPENEN IN PALESTINA GEVONDEN.

De Britse militaire leiding in Palestina maakte bekend, dat een reusachtige opslagplaats van wapenen is ontdekt. Deze opslagplaats is zo groot, dat het nog niet mogelijk is de hoeveelheid wapenen welke zij bevat te schatten. De opslagplaats is onder de grond gevestigd te Masheq Yagur, een Joodse nederzetting nabij Haifa. De ammunitie-opslagplaats is zo groot, dat een klein spoortje moet worden gebruikt om de ammunitie te vervoeren. Vele duizenden ronden van allerlei kogels werden gevonden, evenals honderden granaten, springstoffen en sabotage-materialen. Vijftien andere kleinere opslagplaatsen werden gevonden. In alle bevonden zich wapenen (Jerusalem, (AP) 1.7).

Brigadier Generaal Roger Ramey (rechts) schudt de hand van Majoor Harold H. Wood (links), de bombardier van het vliegtuig, dat de atoombom bij Bikini wierp. De vlieger, Majoor P. Swancutt, ziet toe.

het nieuws van vandaag

Dr. Jan Anne Jonkman, oud-lid van de Indische Volksraad, heeft het Ministerie van Overzeese Gebiedsdelen gekregen in het nieuwe cabinet van Dr. Louis J. M. Beel welks samenstelling thans officieel is bekendgemaakt. Dr. Jonkman is lid van de Partij van de Arbeid, doch een overigens weinig bekende figuur. Blijkbaar ging het tussen hem en Wim van Helsdingen, wiens naam aanvankelijk genoemd werd. Naar de lezer gisteren heeft kunnen zien in het bericht betreffende de besprekingen der autonomie-commissie, was Dr. Jonkman daar ook bij aanwezig. Zijn benoeming moet toen practisch reeds vastgestaan hebben. De Katholieke Volkspartij en de Partij van de Arbeid hebben elk vijf portefeuilles gekregen, hoewel de Katholieken de sleutelposities bezetten. Zo kregen zij Binnenlandse Zaken, Justitie, Handel en Nijverheid, Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen en Oorlog.

In Italië wordt thans ook een nieuw cabinet gevormd nadat het coalitie-cabinet van De Gasperi aftrad met het oog op de samenkomst van de Constituante. President Enrico de Nicola ontving reeds verschillende bekende figuren. Doch de aandacht is niet zozeer gevestigd op Rome als op Triëst waar thans een grote staking gaande is en waarover beslist wordt door de Ministerraad van de Grote Vier. Men zegt, dat er al eensgezindheid heerst ten aanzien van de nieuwe Italiaans-Joegoslavische grens en dat een regeling van het probleem van Triëst in de maak is. Bidault deed het voorstel, dat een internationalisatie van de havenstad beoogt.

Bizonderheden ontbreken echter nog en zullen vermoedelijk pas bekendgemaakt worden wanneer al de vier ministers hun goedkeuring aan het plan hebben gegeven. Molotov deed zulks reeds, doch Bevin en Byrnes wilden de zaak nog eens bestuderen. Vermoedelijk wil Byrnes ook nog enkele verzekeringen van de Joegoslaven en uit Parijs wordt gemeld, dat hij hedenmorgen een bespreking heeft gehad met den waarnemenden Premier van Joegoslavië, Dr. Edward Kardelj.

In de Verenigde Staten is het nieuws van de ontploffing der atoombom verdrongen door de opheffing van de prijszetting met het gevolg, dat de inflatie nog toegenomen is. Enkele Noordamerikaanse regeringsambtenaren waren van mening, dat ook het buitenland de gevolgen ervan zal voelen. Men kan zich in ieder geval voorbereiden op een prijsstijging van verschillende artikelen.

Jan Anne Jonkman heeft Overzeese Gebiedsdelen

Men enkele kleine wijzigingen op het officieuze bericht van vorige week is het nieuwe cabinet thans officieel bekend gemaakt. Voornaamste afwijking van het vorige bericht, is dat niet Wim H. van Helsdingen Overzeese Gebiedsdelen krijgt, maar Dr. Jan Anne Jonkman, oud-Indisch ambtenaar.

Wij geven thans de samenstelling:

Dr. Louis J. M. Beel (r.k.), minister-president en binnenlandse zaken;

Prof. Dr. Pieter Lieftinck (P.v.d.A.; vroeger Chr. Hist.), financiën;

Willem Drees (P.v.d.A.: vroeger sdap), sociale zaken;

Ir. Hendrik Vos (P.v.d.A.; vroeger vooruitstrevend sdap), vervoer en scheepvaart;

Ir. Sicco L. Mansholt (P.v.d.A.; vroeger vooruitstrevend sdap), landbouw;

Dr. Jan Anne Jonkman (P.v.d. A.), overzeese gebiedsdelen;

C. G. W. H., baron van Boetzelaer van Oosterhout (partijloos), buitenlandse zaken;

Mr. Eelco Nicolaas van Kleffens (partijloos), zonder portefeuille;

Dr. Ir. Johannes Aleidis Ringers (partijloos), heropbouw;

Johannes H. van Maarseveen (r.k.), justitie;

Dr. Gerardus W. M. Huysmans (r.k.), handel en nijverheid;

Joseph J. Gielen (r.k.), onderwijs, kunsten en wetenschappen;

Luitenant-kolonel A. H. J. Fievez (r.k.), oorlog en ad interim marine.

In totaal zijn er dus 13 ministeries, waarvan 5 (binnenlandse zaken, justitie, handel en nijverheid, onderwijs enz. en oorlog enz.) onder katholieke ministers staan en 5 (financiën, sociale zaken, vervoer enz., landbouw, overzeese gebiedsdelen) onder ministers die tot de Partij van de Arbeid behoren.

De samenstelling van het nieuwe cabinet geweerd ons van de zijde der Associated Press, want zoals men weet is Aneta—New York in staking tegenover Curaçao, omdat het niet op tijd betaald heeft. Bizonderheden zijn ons dus weinig of niet bekend.

Dr. Huysmans herinnert men zich van Februari 1945 toen hij samen met Beel en enkele anderen door Gerbrandy in het gereconstrueerde kabinet werd opgenomen als vertegenwoordiger van het bevrijde gebied. In dat kabinet had Beel al binnenlandse zaken, terwijl Huysmans toen financiën kreeg.

Dr. Jonkman, de nieuwe minister van Overzeese Gebiedsdelen, herinnert men zich uit ons blad van gisteren, toen wij op grond van een Aneta-bericht schreven, dat hij aanwezig was bij de besprekingen die de West-indische autonomie-commissies met den toenmaligen Minister Logemann voerden. Minister Jonkman is uit Utrecht geboortig en thans 54 jaar oud. Hij studeerde rechtswetenschappen aan de Utrechtse universiteit, liep daarna college in Toulouse, later in Leiden, waar hij tenslotte promoveerde in 1918 op een proefschrift: „Indonesisch-nationale grondslag van het onderwijs ten dienste der inlandse bevolking". Hij ging kort daarop in de Indische rechterlijke macht, was buitengewoon landraad voorzitter te Tebing Tinggi en Medan (Deli) en tenslotte Officier van Justitie te Semarang en Batavia.

In 1927 werd hij lid van de Volksraad, het semi-vertegenwoordigend lichaam van Oost-Indië. Hij was voor de oorlog al geruime tijd in 's-Gravenhage woonachtig. Hij moet een uitnemend kenner van de Oost zijn — hoewel hij daar alleen als ambtenaar werkte en dus de maatschappij van een bepaalde hoek bekeek —, maar in hoeverre Minister Jonkman de West kent of begrijpt, is ons niet bekend. Wellicht zal zulks blijken bij de besprekingen, die hij met de autonomie-commissies en de afgevaardigden van de Raad van Bestuur enz., zal voeren.

Dr. Louis J. M. Beel (Binnenlandse Zaken) werd in 1902 te Roermond geboren en haalde zijn titel met de thesis „De aard van Zelfregering". Hij was ambtenaar te Eindhoven, maar toen een N.S.B.-er burgermeester werd nam hij ontslag en vestigde zich als advocaat.

Beel was met den Minister van Handel en Nijverheid (Gerard W. M. Huysmans) lid van de Beheerraad van het dagblad „Oost Brabant", dat na de bevrijding, te Eindhoven werd uitgegeven.

Dr. Gerardus Wilhelmus Maria Huysmans (handel en nijverheid) werd op 29 April 1902 te Eindhoven geboren als zoon van den sigarenfabrikant Wilhelmus Maria Huysmans (1874—1935) en Johanna Theresita Francisca Hoppenbrouwers (geboren in 1874). De nieuwe Minister is gehuwd met Maria Anna Cornelia Jacoba Janssen, die een jaar ouder is dan haar man. Uit dit huwelijk werden twee jongens en twee meisjes geboren.

Gerard ging in Eindhoven naar school, bezocht de h.b.s. met vijf-jarige cursus van het Canisius-college te Nijmegen. Daarna ging hij handelswetenschappen studeren op de Nederlandse Handelshogeschool te Rotterdam, waar hij op 25 Maart 1926 tot doctor promoveerde op een proefschrift „Termijnhandel in valuta".

Van 1924 tot 1926 was hij werkzaam op het kantoor te 's-Gravenhage van de Incassobank, daarna werd hij algemeen procuratiehouder bij de Nationale Bankvereniging, eerst te Utrecht en later te Tilburg. In 1927 werd hij tot directeur benoemd van het kantoor dezer bank te Heerlen. Toen deze bank later werd overgenomen door de Rotterdamse Bankvereniging bleef hij dit nog enige tijd tot 1932.

In 1932 werd Dr. Huysmans directeur van de Coöperatieve Centrale Boerenleenbank in Eindhoven, van welke instelling hij sedert 1935 de eerste directeur is.

Bovendien was Dr. Huysmans o.a. secretaris van de N.V. Boerenhypotheek Bank te Eindhoven, ondervoorzitter van de afdeling Groot-bedrijf van de Kamer van Koophandel van Oostelijk Noord-Brabant, bestuurslid van de Noordbrabantse Vereniging van de Geld- en Effectenhandel; lid van de Staatscommissie van het Bankwezen; lid van de Raad van Toezicht der Katholieke Economische Hogeschool van Noord-Brabant; voorzitter van het Borgstellingsfonds der Kamer van Koophandel voor Oostelijk Noord-Brabant; Voo...

zitter van de R.K. Stichting tot leniging van bizondere noden te Eindhoven; bestuurslid van de Algemene Katholieke werkgeversvereniging.

Van Dr. Huysmans zijn verschillende artikelen verschenen in de maandbladen De Naamloze Vennootschap, Economie en andere bladen, zomede verschillende inlichtingen en prae-adviezen.

In Februari 1945 was Minister Huysmans korte tijd Minister van Financiën. Hij liet toen publiceren dat hij wel katholiek was, doch geen lid der R.K. Staatspartij.

Prof. Dr. Piet Lieftinck (Financiën) werd in 1902 te Muiderberg geboren als zoon van een Nederlands Hervormd predikant. Studeerde economie in Engeland en de Verenigde Staten en is hoogleraar in het Geld-, crediet- en bankwezen aan de Handelshogeschool te Rotterdam. Hij behoorde tot de jongengroep der Christelijk-historische Unie. Zat in verschillende kampen gevangen.

Willem Drees (Sociale Zaken) oud-wethouder van sociale zaken te 's-Gravenhage, werd geboren op 5 Juli 1886 te Amsterdam, doorliep aldaar de h.b.s. en de Handelsschool, kwam in 1903 op de Twentse Bank als stenograaf. Hij bleef hier tot hij in 1907 stenograaf bij de Staten-generaal werd, hetgeen hem tot een politieke carrière bracht. In 1911 is hij voorzitter van de Federatie Den Haag van de S.D.A.P., in 1913 wordt hij in de Gemeenteraad te 's-Gravenhage gekozen. In 1919 wordt hij wethouder van sociale aangelegenheden en lid van de Provinciale Staten van Zuid-Holland. In 1927 komt hij in het bestuur van de S.D.A.P. Ook wordt hij ondervoorzitter van de Raad van Beheer van de Haagse Tramweg Maatschappij, commissaris van de „Arbeiderspers", commissaris van de Bank van Nederlandse Gemeenten, lid van de Algemene Armencommissie en van de Commissie betreffende Werkloosheidszorg en Ziekenhuiswezen.

In 1933 komt hij in de Tweede Kamer en in 1939 volgde hij de toen in het cabinet De Geer benoemde Minister Albarda op als voorzitter van de fractie der S.D.A.P. in de Tweede Kamer.

Dr. Ir. Joannes Aleidis Ringers (Waterstaat) werd in 1895 te Alkmaar geboren. Hij is directeur-generaal van de Rijkswaterstaat. Ir. Ringers studeerde van 1902 tot 1906 te Delft en werd aldaar in 1906 civiel ingenieur. Hij trad in dienst bij de Rijkswaterstaat als adjunct-ingenieur. Na tien jaren begaf hij zich in dienst bij de Nederlands Indische Spoorweg Maatschappij. Daar bleef hij van 1916 tot 1920. Hij komt dan wederom in dienst bij de Rijkswaterstaat, waar hij belast wordt met de leiding bij de bouw van de nieuwe sluiskolk te IJmuiden. Van 1927 tot 1930 is hij dan directeur-hoofduitvoerder bij de Maatschappij tot Uitvoering van de Zuiderzeewerken. In 1930 werd hij tot zijn huidige functie, directeur-generaal van de Rijkswaterstaat benoemd. In ditzelfde jaar werd hem door de Technische Hogeschool te Delft het eredoctoraat in de Technische Wetenschappen verleend. Hij bezocht ook Curaçao.

Minister Ringers was actief bij het ondergrondse werk en werd zodoende in 1942 gevangen gezet.

Ir. Hendrik Vos (vervoer en scheepvaart) werd in 1903 geboren en is lid van de S.D.A.P. Hij zat in de Gemeenteraad van Amsterdam en in de Tweede Kamer. Minister Vos studeerde te Delft en was directeur van het wetenschappelijk bureau van de S.D.A.P. Van hem is ook het plan van de arbeid.

Ir. Sicco L. Mansholt (landbouw) is geboren in 1909 in de provincie Groningen. Studeerde te Deventer aan de Landbouwhogeschool. Hij was o.a. werkzaam bij de Wieringermeerpolder. Minister Mansholt deed veel ondergronds werk, vooral bij de regeling der voedselvoorziening.

ONS KONINKRIJK

MEDEDELINGEN VAN SJAHRIR.

Premier Soetan Sjahrir deelde aan de pers mede, dat de jonge heethoofden die hem Donderdag ontvoerden, dachten dat hij een spion van de Nederlandse regering was. Sjahrir noemde het complot „uiterst goed georganiseerd" en zeide, dat de samenzweerders de jongelieden als werktuigen gebruikten. Toen de Indonesische radio het nieuws omtrent de ontvoering uitzond werden de jonge soldaten die gekleed waren in het gewone republikeinse uniform en hem bewaakten in een kleine villa buiten Soerakarta, onrustig. Tenslotte vroegen zij hem of hij Sjahrir was en na de bevestiging lieten zij hem onmiddellijk vrij.

SJAHRIR
Geen Nederlandse spion.

Sjahrir weigerde om enige aanwijzing te geven omtrent de personen die achter het complot zitten. Hij wees erop, dat anderen die het slachtoffer waren van de ontvoering, waren: Generaal Majoor Soedibyo, belast met de evacuatie, en de Minister van Sociale Welvaart Darmajan, die belast was met de uitvoering van Java's rijstaanbod aan Brits Indië.

„Blijkbaar waren de samenzweerders het niet eens over onze politiek ten aanzien van deze onderwerpen", aldus Sjahrir. Hij zeide van plan te zijn om Woensdag terug te keren naar Djokjakarta waar hij onderhandelingen zal voeren over de buitengewone machten die President Soekrano aan zich trok als gevolg van zijn ontvoering. Sjahrir zal geen ontmoeting hebben met Van Mook voordat de cabinetsbijeenkomst afgelopen is. (Batavia, (AP) 2.7).

ZELFBESTUUR IN DE BUITENGEWESTEN.

Decentralisatie in de Oost.

De Nederlands Indische regering is druk bezig met zelfbestuur van verscheidene Nederlands Indische gebiedsdelen voor te bereiden, zo deelde Dr. W. Hove, waarnemend directeur van het binnenlands bestuur, mede.

In Zuid-Celebes is de zg. „Raad van Zuid-Celebes" gevormd, met het doel een nieuwe democratische regeringsvorm te scheppen voor zelfbesturende landstreken.

Er worden voorbereidingen getroffen voor een federatie van de zeven meest belangrijke gemeenschappen met een wetgevend lichaam. Bovendien hebben kleinere gebieden het initiatief genomen in groepen samen te werken.

In de Minahassa, de Noordelijke punt van Celebes, wordt thans een voorbereidende raad gevormd, bestaande uit 18 Indonesiërs, 2 Nederlanders en één Chinees.

De Molukken zullen verdeeld worden in twee hoofdgroepen. De Zuidelijke Molukken waaronder de eilanden Ambon, Ceram en Boeroe, en de Noordelijke Molukken, waartoe o.a. Halmaheira zal behoren. Nauwe samenwerking tussen de twee delen kan worden verwacht. Tot welke vorm van samenwerking zal worden besloten, is afhankelijk van de wil der bevolking.

Voor de eilanden Timor, Flores en Soemba zullen federaties van zelfbesturende landschappen worden voorbereid, waarin elk landschap vertegenwoordigd zal zijn.

Op Borneo zijn, in overeenstemming met een reeds lang bestaand plan, de vroegere Zuider- en Oosterafdelingen gesplitst. Er zal een raad, gekozen door de bevolking, worden ingericht.

De zelfstandige bestuursorganen van West-Borneo zullen een federatie vormen, waarvan het gebied dat rechtstreeks onder de Nederlands Indische regering staat, eveneens deel kan uitmaken op grond van een speciale constructie, mogelijk gemaakt door een regeringsbesluit.

Op Bali zal elk der acht vorstendommen een raad vormen. Deze acht raden zullen worden overkoepeld door een Balinese federatie, welke zorg zal dragen voor de belangen van het gehele eiland.

Na de besprekingen, die kortgeleden hebben plaats gehad in het „Lombok-congres" zal een raad van Lombok worden ingesteld.

Dr. Hoven is zo juist teruggekeerd van een reis naar Banka en Billiton, waar hij met de plaatselijk autoriteiten besprekingen heeft gevoerd ten aanzien van bestuurshervormingen. Binnenkort zal hij naar de Riouw-archipel vertrekken.

OUD-ILLEGALEN TEKENEN OPNIEUW VERZET AAN.

Protest tegen gang van zaken bij zuivering en berechting.

Dezer dagen hebben de oud-illegale werkers van Zuid-Nederland opnieuw tot verzet besloten. Verzet, thans legaal, tegen de gang van zaken bij de zuivering en bij de politieke berechting.

Honderden K.P.-ers waren uit Brabant, Limburg en Zeeland bijeengekomen om een heftig protest aan te tekenen tegen al wat er aan onrecht na de bevrijding is geschied.

De bijeenkomst werd o.m. bijgewoond door kapitein J. Chr. Bürmann, adjudant der Koningin, Mr. J. Vliegenthart; hoogste autoriteit voor fiat executie, Mr. Deelen, procureur-fiscaal bij het Biezonder Gerechtshof te Den Bosch en door verscheidene burgemeesters.

Als eerste spreker zeide pater v. d. Weg, dat zij, die in de oorlogsjaren de verzetslieden „sensationele heethoofden" noemden nu overdreven en onware berichten verspreiden over het lot der politieke delinquenten. Noch haat, noch overdreven sentiment mogen richtsnoer zijn; men mag zich bij de berechting slechts laten leiden door rechtvaardigheid en door de gedachte aan de volgende generatie, aan de toekomst van ons volk, aan het lot van Europa.

De heer Kuiper uit Maastricht zeide, dat de ondergrondse strijders geen ongedisciplineerde benden vormden: wij werden geleid door strategen en diplomaten en moralisten bepaalden de grenzen van hun taak. Thans worden kleine fouten opgeblazen en bijzaken worden tot hoofdzaken gemaakt. Opnieuw zeide spreker, verzamelen wij ons voor het kameraadschappelijk verzet tegen de verslapping, zo het moet tot het bittere einde. Wij zijn niet blind voor de moeilijkheden maar ons verwijt is, dat men heeft getracht langs de weg van de minste weerstand die moeilijkheden te omzeilen. Zuivering in eigen hand was de grote fout. Zij, die zuiveren, moeten onafhankelijk zijn. Daardoor is er van de zuivering van boven af niets gekomen. De kleine man werd het slachtoffer, de grote man bleef buiten schot.

Zo bleef ons hoogste rechtscollege ongezuiverd. Nog zijn de fouten te herstellen. Dat duizenden op gewelddadige wijze het leven verloren, legt ons de plicht op het kwaad te straffen, zoals het verdient.

K.P.-leider Gunnink uit Meppel vertelde enige staaltjes uit zijn gemeente: een K.P.-er werd doodgeschoten door een Nederlandsen agent, die thans bij de administratie te Meppel werkt. Zijn vader, die door een anderen agent werd verraden, werd negen dagen later door de Duitsers gefusilleerd. Maar de verrader werd benoemd tot adjudant-inspecteur te Meppel.

Luitenant Dankers wees er op, dat burgemeesters, directeuren, ambtenaren, chefs op hun stoel terugkeren. Zij menen, dat het thans weer hun beurt is. Onder stormachtige toejuichingen riep de spreker de aanwezigen op tot een verzet tegen al dat onrecht.

Uit het „Parool".

PERSGESPREK MET BEEL.

„De Tijd" hield een vraaggesprek met Dr. Louis J. M. Beel waarvan wij het verslag hier doen volgen:

Wilt u ons zeggen, Excellentie welke voor u de doorslaggevende argumenten zijn voor het bestaan van de Katholieke Volkspartij?— vroegen wij aan Minister Dr. L. Beel in zijn idyllische werkkamer in het torentje „te water uitgebouwd" in de Hofvijver. De Minister zocht even tussen zijn paperassen. Daar had hij aantekeningen over. Dan begon hij:

— Wij moeten de problemen van deze tijd, willen wij de zin er van enigszins kunnen begrijpen, tegen hun geestelijken achtergrond zien. De nieuwe vormgeving van ons staatkundig bestel, waar wij naar zoeken maar ook de partijvorming staat tegen dat fond afgetekend. Alleen de werkelijk sterken kunnen die vraagstukken aan, alleen de werkelijk sterken kunnen deze zware maar zeer belangrijke tijd „verwerken". Met die sterken bedoel ik in dit verband natuurlijk de mensen, die door een gefundeerde levensovertuiging geschraagd worden. Zij kunnen de dingen „sub specie aeternitaties" zien en zij kunnen ze daarom in hun juiste verhouding zien, in hun betrekkelijkheid zowel als in hun absolute waarden. Ik zie zeer wel de evolutie, die de organische vormen van ons staatkundig bestel doormaken. Ik begrijp ook, dat er een verlangen naar toenadering is tussen mensen, die in vele opzichten op verwante wijze denken, maar in zulk een bliksemtempo als waarin menigeen zich de groei gedacht heeft voltrekt deze zich nu eenmaal niet. In de structuur van de Partij van de Arbeid is de fundering van een werkelijk levensovertuiging niet sterk genoeg. Wij staan principieel niet op hetzelfde vlak, want wij katholieken, graven dieper en mikken hoger en dit brengt onafwijsbare consequenties met zich mee en zware morele verplichtingen. Als zelfs een Huizinga tot het inzicht kwam, dat het de christenen zijn, die Europa moeten redden, zo het nog gered kan worden, dan voelen wij toch, dat wij ons onze roeping scherp bewust moeten zijn en onze verantwoordelijkheid terdege indachtig moeten blijven.

Denk eens aan problemen als van gezag en gezin. Die zijn alleen juist te zien door degenen, die positief christelijk denken. Maar dat legt ons dan ook de dure plicht op onze betekenis in de staat terwille van zulke vraagstukken van primordiale betekenis tot gelding te brengen.

Dit neemt niet weg, dat, als we onze maatschappij-opvattingen gaan realiseren en daarmede in het vlak van de practische politiek treden, we in zeer vele gevallen op hetzelfde vlak komen, waar we ook onze landgenoten van de Partij van de Arbeid ontmoeten. Dit ligt zó voor de hand, dat de programma's van de beide partijen al sterk naar elkaar toe gericht zijn. Het is een eerste eis, dat wij een sterke progressieve politiek voeren op straffe, dat wij anders onze tijd zullen missen en onze roeping als christenen niet zullen kunnen volbrengen. En daarom is de evolutie die wij beleven voor ons ook zo interessant, omdat zij zo uitstekend in de lijn van onze staats- en maatschappijbeschouwing ligt. Dat is een vingerwijzing, waaraan wij uit eenvoudig plichtsbesef hebben te voldoen. En hoe? Door thans alles, maar dan ook alles te geven, wat wij maar kunnen opbrengen.

De practijk.

Op welke wijze wij practisch onze taak het best zullen kunnen realiseren? Wel, ik hoop door een goede samenwerking met de Partij van de Arbeid in de eerstvolgende vier jaren. Ze zullen uiterst leerzaam zijn, de jaren die nu aanbreken. Wij zullen in de practijk ervaren hoe wij samen tot een goed regeringsbeleid zullen komen en daarbij zal zich uitwijzen of het inderdaad mogelijk is van weerszijden tot een deugdelijke „working majority" te geraken. En ik denk niet alleen aan het regeringsbeleid, maar ik denk ook aan zulke belangrijke en voor het practische experiment uiterst waardevolle gebieden als de filmkeuring en de radio-omroep. Kunnen wij een nationale omroep stichten, die aan ieders principiële verlangens volledig recht doet, die een werkelijk nationale omroep is en als organisatie goed blijkt te werken, wel dan hebben we daaruit veel geleerd na een jaar of vier om er belangrijke conclusies uit te trekken. Op die conclusies valt thans onmogelijk vooruit te lopen, maar ik geloof, dat het goed is, dat voor deze verkiezing geen overijlde dingen zijn gedaan. Een wens is onder de indruk van een in het negatieve verzet ontstane eenheid spoedig geformuleerd, maar eerst moet de practijk uitwijzen of er mogelijkheden zijn en zo ja, waar die liggen.

NEDERLANDER KRIJGT HOGE BAAN BIJ VERENIGDE NATIES.

Dr. J. van Beusekom, voormalig Oostindisch ambtenaar en laatstelijk consul te Noumea, Nieuw Caledonië, is benoemd tot Hoofd van de Zuid-Oost-Aziatische sectie van de Voogdijschaps- en niet-zelfbesturende gebieden der Verenigde Natiën, alsmede tot Hoofd van dezelfde gebieden in het Zuid-Westen van de Stille Oceaan, aldus werd te New York bekendgemaakt. Tijdens zijn verblijf in Noumea had Dr. Beusekom de belangen te behartigen van ongeveer 7.000 Javaanse contractarbeiders in Nieuw Caledonië. Hij studeerde indologie te Utrecht en promoveerde in 1933 in de rechten. In 1934 ging hij naar de Oost, waar hij assistent-controleur en controleur in Oost-Java was, tot hij in 1937 op het Departement van Landbouw in Batavia kwam. In 1941 kreeg Dr. Beusekom een betrekking aan het Nederlandse Inlichtingenkantoor te New York en in 1944 werd hij consul in Noumea.

2.000.000 PAAR SCHOENEN.

Uit de Verenigde Staten zijn twee millioen paar schoenen aangekomen in Nederland. De rantsoenering beperkt het kopen van schoenen tot mensen die sedert 1 Januari 1945 nog geen nieuwe schoenen hebben kunnen kopen.

SCHEEPVAARTVERKEER.

De Agentschappen van enige Nederlandse en Engelse Scheepvaartmaatschappijen in Caracas meldden aan de pers aldaar dat regelingen ten einde lopen om het scheepvaartverkeer tussen Engeland, Nederland en Venezuela op vóórôórlogse peil te brengen.

Een merkwaardige situatie in Nijmegen

De Katholieke candidatenlijst voor de Gemeenteraad ongeldig

door

F. J. DE FRAITURE.

Nijmegen.

Te Nijmegen heeft zich een merkwaardig geval voorgedaan met de candidatenlijst der Katholieke Volkspartij voor de eind Juli te houden gemeenteraadsverkiezingen.

Op een bepaalde dag moesten de candidatenlijsten bij het hoofdstembureau worden ingediend tussen 9 uur en 16 uur.

De secretaris der Katholieke Volkspartij te Nijmegen had tengevolge van uitstedigheid e.d. veel moeite om de noodzakelijke bereidverklaring der 35 candidaten op tijd binnen te krijgen en het gevolg was, dat hij eerst enkele minuten voor vier met alle papieren ten stadhuize kon verschijnen. Hij snelde toen naar de raadszaal, waar het hoofdbureau zitting pleeg te houden, doch trof daar niemand aan. Hij informeerde op de naastbijzijnde afdeling, maar daar wist men van niets. Hij rende vervolgens naar de burgemeesterskamer en vond daar inderdaad het hoofdstembureau.

Juist op het ogenblik, dat de klok in deze kamer 16 uur sloeg, overhandigde het Katholieke Volkspartij-bestuurslid de lijst. Evenwel, een der leden, behorende tot de Partij van de Arbeid, keek op zijn horloge en constateerde, dat het reeds drie minuten over vier was en dus te laat. Hij protesteerde, tegen het aannemen van de lijst, maar de meerderheid der leden van het hoofdstembureau accepteerde deze. Bij latere contrôle bleek het horloge van het Partij van de Arbeid-lid inderdaad de juiste tijd te hebben gehad en de klok in de burgemeesterkamer drie minuten achter te zijn geweest.

De Partij van de Arbeid is daarop bij Gedeputeerde Staten in beroep gegaan tegen de geldigverklaring van de Katholieke Volkspartij-lijst door het hoofdstembureau. De vraag was nu, aan welke klok men zich had te houden en reeds verschenen er in de bladen betogen, dat de middeleuropese tijd, die thans in Nederland geldt, niet de juiste Nederlandse tijd is. Hoe het ook zij, Gedeputeerde Staten van Gelderland hebben, na de partijen te hebben gehoord, de Katholieke Volkspartij-lijst voor de Gemeenteraad van Nijmegen ongeldig verklaard, als zijnde te laat ingediend.

In de oude Nijmeegse Gemeenteraad bezetten de Katholieken 24 van de 37 zetels. De nieuwe Gemeenteraad zal 39 zetels tellen. Nu de overgrote meerderheid der bevolking haar stem dus niet op een katholieke lijst zal kunnen uitbrengen, is moeilijk te berekenen hoe de samenstelling van de Raad zal worden. Als wij aannemen, dat de Katholieken zich van stemming zullen onthouden, dan zou de Nijmeegse Raad aan de hand van de cijfers der jongste Statenverkiezingen er zonder Katholieken als volgt uit kunnen komen te zien:

Partij van de Arbeid 20 zetels; Communisten 7; Christelijk Historischen Anti-Revolutionnairen samen 7; Partij van de Vrijheid 4 en de Vrije lijst Smits 1 zetel.

In grote spanning wacht geheel Nijmegen af wat er nu zal gaan gebeuren en of Katholiek Nijmegen thans vier jaar lang door niet-Katholieken en wel rood geregeerd gaat worden.

In Deventer heeft een soortgelijke gebeurtenis plaats gegrepen met de Communistische lijst, die eveneens ongeldig is verklaard, doch hier gold het tijdsverschil pl.m. 20 minuten.

PRIJSCONTROLE IN DE V.S. OPGEHEVEN.

Als gevolg van de opheffing van de prijscontrole in de Verenigde Staten zijn de huren belangrijk gestegen, doch de prijzen van artikelen bleven op eenzelfde niveau. Enkele leiders van het Huis van Afgevaardigden doen pogingen om het Bureau voor de Prijscontrole te doen herleven (Washington, (AP) 1.7).

DE INFLATIE IN DE V.S.

Enkele vooraanstaande Noordamerikaanse regeringsambtenaren, die niet bij naam genoemd wensten te worden, voorspelden, dat de Noordamerikaanse uitvoerhandel en het buitenland op de lange duur zullen lijden onder de inflatie in de Verenigde Staten, welke veroorzaakt werd door de opheffing van de prijscontrole. Indien hogere prijzen worden gevraagd voor de Noordamerikaanse producten zullen vermoedelijk de volgende feiten er het gevolg van zijn: 1) De prijzen in de andere landen zullen de neiging hebben om te stijgen. 2) De concurrerende positie van den Noordamerikaansen exporteur zal moeilijker worden vanwege de hogere prijzen die hij zal moeten noteren dan die van andere leveranciers zoals in Canada. Canada heeft de prijzen omlaag gehouden en zou een krachtige concurrentie kunnen bieden aan de Noordamerikaanse fabrikanten. 3) De koopkracht van de voorgestelde Britse lening zal afnemen. Hetzelfde geldt voor de leningen aan andere landen door de Export & Import Bank. Sommige landen zouden er tijdelijk van kunnen profeteren doordat zij de goederen sneller kunnen krijgen onder het vrije marktsysteem, doch op de lange duur zullen zij al'e lijden door de inflatie in de Verenigde Staten. (Washington, (AP) 2.7).

BYRNES CONFEREERT.

Byrnes heeft hedenmorgen langer dan een half uur in zijn hotel geconfereerd met den Joegoslavischen waarnemend Premier Edward Kardelj. Er was nog geen aanwijzing van hetgeen zij besproken (Parijs, (AP) 2.7).

Z.H. DE PAUS ONTVANGT FRANSE GELEERDEN.

Onder leiding van professor Bedarida en de geestelijke Remlienger heeft een aantal van 250 hoogleraren en academici, leden van de culturele missie, die momenteel een reis door Italië maakt, een bezoek gebracht aan den Paus. Zij werden aan Pius XII voorgesteld door den Fransen Ambassadeur, Jacques Maritain en door Mgr. Fontenelle, kanunnik van St. Pieter. In zijn toespraak bracht de Paus dank voor de kinderlijke genegenheid te zijnen opzichte en hij wees daarbij op de verheven schoonheid van het intellectuele leven en het onderwijs, die hun einde vinden in het navorsen van de eeuwige waarheid, of beter gezegd, van de enige waarheid, die uit God is.

Pius XII zeide, dat het bemoedigend was te mogen constateren, dat zowel in Frankrijk als in andere landen, verenigingen van intellectuelen die verschillende vakken beoefenen waren opgericht, welke juristen, letterkundigen en technici omvatten. Deze verenigingen zijn op Katholieke grondslag gebouwd, terwijl haar streven er op gericht is, het leven te leren kennen, naar de eisen van de katholieke ethiek. Slechts dan wanneer men zich aan de geestelijke krachten onderwerpt en met hun eisen en rechten rekening houdt — zo verklaarde de Paus — zal men de wereld voor een derde ineenstorting kunnen vrijwaren.

ANTI-PICASSO-BOND.

De Britse Liga voor Gezonde kunst heeft te Londen vergaderd. Zij werd gesticht om de populariteit van Picasso te bestrijden. Tijdens de bijeenkomst werd de naam der vereniging veranderd. Zij heet nu Britse Liga ter Redding van de Kunst.

(„News Chronicle")

SURINAME ZIT OPGESCHEEPT MET ZIJN CITRUSVRUCHTEN.

De KNSM heeft in Suriname bekend gemaakt aan de verschepers van citrusvruchten, dat na overleg met de Nederlandse regering besloten is om geen citrusvruchten meer te vervoeren naar Nederland. Men zou geen behoorlijke fruitschepen hebben en bij het vervoer door de beschikbare schepen zou er te veel bederf zijn, zodat men de ruimte beter voor andere goederen zou kunnen gebruiken.

In Suriname heeft deze bekendmaking grote teleurstelling en ernstige verbittering gewekt. Men wijst erop, dat de KNSM vroeger steeds de citrusvruchten in haar schepen — geen fruitschepen — heeft vervoerd en dat het bederf nooit meer dan 15% bedraagt. De citruscultuur staat er in Suriname juist schitterend voor nadat het Gouvernement gedurende jaren een campagne gevoerd had om de planters aan te zetten deze cultuur krachtig aan te pakken. Nu men een enorme oogst verwacht binnen de komende maanden, komt dit bericht als een donderslag bij heldere hemel.

De betrokken planters, verschepers enz., hebben een vergadering belegd, waarbij de situatie uitvoerig besproken werd. Er zijn daarbij felle woorden gesproken. De heer Meursinge verklaarde op die vergadering, dat over zes tot acht jaren de productie van citrus zal stijgen tot 100 millioen vruchten en dat bij een houding als nu aan de dag gelegd, men ertoe zou komen de hulp van andere stoomvaartlijnen in te roepen. De heer G. van der Schroeff wees op de tegenstrijdigheid in de houding der regering, die op het ogenblik dat een welvaartsplan in de maak is, het reeds bestaande de nek wil omdraaien. De spreker wilde kort en bondig zeggen: „Geen sinaasappelen dan ook geen hout of ander vervoer uit Suriname."

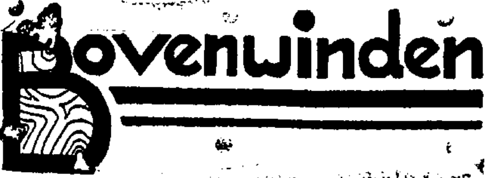
Tenslotte werd een comité samengesteld uit leden van de verschillende groepen der citrusverbouwers, welke de medewerking van den Gouverneur zou inroepen.

Het nieuwsblad „Suriname" wijdde een hoofdartikel aan deze affaire en vroeg zich af of er werkelijk een vloek rust op Suriname. Wanneer het er op lijkt, dat iets zal slagen, komt er altijd wat tussen, „hetzij door een samenloop van omstandigheden, hetzij dat men kunstmatig iets fokt, met een of ander doel voor ogen".

Naar het blad vernam is de reden die opgegeven werd niet de ware, doch zijn er andere. Er zou namelijk in Nederland een concern gevormd zijn, dat citrusvruchten van elders invoert en zijn stromannen in regeringskringen zou hebben. Nu schijnt men in Nederland aan deze heren de voorkeur te willen geven, aldus het blad.

Een andere reden die het noemt is, dat men scheepsruimte voor hout wil hebben, omdat men zoveel hout als mogelijk het land uit wil hebben, alvorens de verordening betreffende houtconcessies wet geworden is.

Wij vragen ons af of Curaçao thans geen citrus zou kunnen afnemen van Suriname. Op het ogenblik zijn er practisch geen sinaasappelen te krijgen op de markt. En die men krijgt kosten 12½ per stuk. Hier heeft Curaçao een kans voor samenwerking met Suriname. Thans komt het niet aan op woorden, maar op daden.

BENZINE-GEBREK OP ST. MAARTEN.

Al enkele weken heeft men gebrek aan benzine op St. Maarten. De oorzaak is de slechte vrachtverbinding met Curaçao. Zeer onregelmatig varen de schoeners tussen Curaçao en de Bovenwinden. Soms verschijnen zij in geen weken en brengen dan dikwijls zeer weinig mee. Een geringe hoeveelheid benzine wordt toegekend aan degenen die deze het meeste nodig hebben, o.a. den dokter, de vroedvrouw enz., doch de bevolking heeft veel moeite om vervoer te krijgen. Sommigen knoeien met een mengsel van benzine en patroleum om de auto op gang te houden.

EEN VERZUCHTING.

De verbinding voor passagiers tussen Curaçao en St. Maarten, welke de KLM onderhoudt, is in orde, doch de verbinding tussen de Bovenwindse eilanden onderling is veel slechter dan vroeger. Men verzucht: „Geef ons de Baralt maar terug".

Met de vrachtverbinding is het helemaal mis. Postpakketten moeten soms lange tijd blijven liggen voordat zij verzonden kunnen worden. Op Vrijdagmiddag 28 Juni arriveerde de „Fedalma" bij St. Maarten van de Engelse landen op doorreis naar Curaçao. De boot kon echter alleen passagiers meenemen, geen vracht, zelfs niet een onnozel kistje.

DE SLECHTE VERBINDINGEN.

Nog iets om weer eens te laten zien, hoe de verbindingen zijn tussen de Bovenwindse eilanden!

Brigadier Larmonie en de Ambtenaar Herman Peterson hadden enkele vacantiedagen doorgebracht op St. Maarten en om weer naar St. Eustatius te komen moesten ze per vliegtuig naar St. Kitts gaan en daar een klein bootje huren om hen naar St. Eustatius terug te brengen: onderweg brak de mast (het weer was nogal ruw) en zo zijn ze met groot levensgevaar toch nog hier terecht gekomen.

PROCESSIE OP ST. EUSTATIUS.

Op Zondag 21 Juni had op St. Eustatius de processie plaats van „Corpus Christi". Er was enorm veel belangstelling. Ook niet-katholieken kwamen, doch bleven op een afstand staan kijken. Deze processie trekt „natuurlijk" niet over straat, maar over het terrein van kerk, school en pastorie; Verschillende personen hebben gevraagd, waarom doet de pastoor zo iets niet publiek over straat!?

De troonhemel werd gedragen door de Heren Joseph Dinzey, Timotheus Dinzey, Joseph Turner en Charles Patrick; de lantaarns rondom deze door de Heren Winzim Temmer, George Heyligher, Alvy Heyliger en Peter Lester.

Op de dag deden ook 11 kinderen hun Eerste H. Communie.

15.000 POSTZEGELS VERKOCHT.

Gisteren zijn reeds 15.000 CNS-postzegels verkocht.

RABBIJN CARDOZO TERUG.

Rabbijn Izak Jessurun Cardozo keerde terug uit Caracas, waar hij de feesten bij het twintigjarig bestaan van het Centro Israelita bijwoonde. Caracas telt ongeveer vijf duizend Joden. De rabbijn is er elf dagen geweest.

AMBACHTSSCHOOL EXAMENS.

De uitslag van de examens voor de Ambachtsschool Diploma's, gehouden van 18 Juni tot en met 29 Juni 1946, is als volgt:

Geëxamineerd 34 candidaten; afgewezen geen; geslaagd 34 t.w.

Afdeling Machine-Bankwerken: Roelof Beugeling, Pieter Buist, Raphaël Cristian, Enrique Jacobino, Hendrikus Leerentveld, John Peney, Karl Zielinski.

Afdeling Electro-Techniek: Alejandro Alvarez, Carlos Daal, Edwin Koeiers, Mortimer Marten, Ellis Martina.

Afdeling Timmeren: Raymundo Cannister, Laurencio Cecilia, Juan Comenencia, Victor Hernandez, Johannes Janga, Andres Koeiman, Silverio Lucas, Florencio Melfor, Francisco Mercalino, Emeterio Schoop, Servinio Schoop, Simion Waoe.

Afdeling Auto-Montage: Ernesto Alberto, Amancio Josephina, Aquiles de Lannoy, Emerengio La Cruz, Julio Martilia, Alfred Rosina, Jesus Sanchez, Isenio Wright, Edgar Evertsz, Pascual Meyer.

GETROUWD

J. H. Abdoel Khan

met

T. Anasagasti

29-6-46

Willemstad - Curacao

2-1

DE HEER EN MEVROUW

Alex Curiel - De Marchena

geven hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van hun dochter

NORMA

met den heer

RENÉ MORENO

MEVROUW DE WEDUWE

Haydee Moreno Brandao -- Delvalle

geeft hierbij kennis van het voorgenomen huwelijk van haar zoon

RENÉ

met Mejuffrouw

NORMA CURIEL

op Woensdag, den 3den Juli 1946.

Receptie: Scharlooweg No. 130 om 8.30 p.m.

GELIEVE DEZE KENNISGEVING ALS EEN PERSOONLIJKE UITNOODIGING TE BESCHOUWEN.

Staten van Curacao

Vergadering op Donderdag, den 4den JULI 1946, des avonds te 8 uur

Te Behandelen Onderwerpen:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp - landsverordening tot aanvulling van de landsverordening van den 2den Juli 1943 (P.B. 1943 no 121), zooals gewijzigd bij de landsverordening van den 15den Juli 1944 (P.B. 1944 No. 116), houdende eene bijzondere voorziening met betrekking tot het bestuur van de eilanden van dit Staatsdeel behalve Curaçao (1946-1947-23) (uitstel verkiezing Landraden).
3. Ontwerp - landsverordening tot wijziging van de Hondenverordening 1923 (P.B. 1944 no. 39) (1946-1947-19) (Hondenbelasting).
4. Ontwerp landsverordening houdende bepalingen tot de instelling van een havencentrale (1946-1947-7).

Namens den Voorzitter,

F.D. van GRIEKEN

De Barensweeen der Duitse Democratie.

Niemand beter dan het Duitse volk zelf weet waar Duitsland aan toe is. Thans, na een jaar gescharreld te hebben tussen de puinhopen weet het hoe onzalig zijn politiek verleden was, hoe hard het economisch heden is en hoe lang de weg zal zijn aleer culturele rijkdom onbelemmerd bloeien kan. Het Duitse volk kijkt nog naar zijn vingertoppen vanwege de honger. Het heeft nog geen interesse in politiek, voor economie in zoverre belangstelling als het gaat om huis en werkkring weer op te bouwen. Het heeft zin voor schoonheid, theaters en wat dies meer zijn, niet om der schoonheid wille, doch om de afleiding uit de zware dag.

En toch is dit Duitse volk nog geweldig sterk. Het heeft de hardnekkige wil het land — hoe verpuind ook de steden zijn — met eigen krachten op te bouwen. Het wacht enkel op het vrijgeven van initiatieven...... op vrijheid.

Precies als in de Hitlertijd.

Het heeft er echter meer dan de schijn van dat Duitsland deze nog onverworven vrijheid reeds voor de toekomst aan het verliezen is.

De Berlijner op straat zegt: „Het is weer precies hetzelfde als in de Hitlertijd". En dan bedoelt hij: Of nu Wilhelm Pieck en Otto Grotewohl — de met Pasen gekozen leiders der Duitse Eenheidspartij — van alles weer een eenheid maken willen, en alles hopen te nationaliseren en te centraliseren of dat dit alles weleer, maar met dezelfde tam-tam door Jozef Goebbels werd rondgekreten, daartussen bestaat geen wezenlijk onderscheid.

De Berlijner op straat immers ziet hoe de muren worden witgegekalkt, waarop de communistische vlaggen bloedrood uitkomen, hij leest zijn kranten van voor Europa, buitengewoon groot formaat, behalve waar het bladen betreft, die christelijk democraat of liberaal zijn. Hij vindt dag in dag uit met geweldige opmaak — waarbij zelfs het Hitlerregiem niet bombastischer was — de propaganda-artikelen van linkse en uiterst linkse zijde, die zich beiden naar zij zeggen, vrijwillig tot één grote beweging verenigd hebben. Deze éne, straks nationale, beweging hoopt men, zal Duitsland voor elke oorlog bewaren en tegelijkertijd weer groot maken.

Russische opdracht.

De Berlijner op straat en in de binnenkamers is het met deze eenheid lang niet eens. Allereerst, zegt hij, is het een aangelegenheid tussen communisten en socialisten, zonder acht te slaan op andere partijen: en ten tweede slechts een gering deel der socialisten heeft zich bij deze eenheid aangesloten. Hoe is het dan geschied? Wel, oordeelt hij, uit dwang door de Russische bezetting. Deze mening is dermate algemeen dat een afgevaardigde uit het Oosten op de Paaspartijdag mij zonder schroom verklaarde: Bij ons kwam doodgewoon een Russische opdracht: „Woensdag moeten jullie één partij zijn en daarmede basta!"

Juist omdat de Duitser vermoedt, dat er een communistische, of liever Russische druk achter zit, is hij er reeds tegen. Hij kan de eerste bezettingstijd, zijn ervaren met de Russische legers, niet vergeten. Daarbij gaat de blik van den Duitser niet naar het Westen. Daarom denkt hij heden weer: „andermaal komt over ons de dictatuur!" Hij schakelt zijn radio uit, meermalen per dag, de propaganda hindert hem, maar verder doet hij weinig of niets. Hij kijkt op zijn vingertoppen en peinst om brood.

Vansittards waarschuwing.

Lord Vansittard heeft onlangs in het Engelse Lagerhuis daarom gewaarschuwd tegen een overmatig gecentraliseerd Duitsland. Daaruit kan gemakkelijk een Führer ontstaan. Het komt er op slot van rekening bij een volk — dat nog altijd overtuigd is Herrenvolk te zijn — niet op aan door „welk" middel de nationale eenheid hersteld wordt. Deze nationale eenheid is voor Duitsers een gevaar, wanneer zij macht en volmacht heeft op elk gebied. Een eenheidspartij, „de socialistische eenheidspartij Duitsland" is in handen van dit volk hetzelfde als een „nationaal" socialisme. Dit houdt weer in, een totalitaire ideologie, een eenrichtige leiding en de bundeling van alle krachten voor één doel. Hebben de vier geallieerden, en met name Rusland, Duitsland in dit éne jaar reeds zo democratisch gemaakt in merg en been, dat deze op het volk los gelaten eenheidsdruk geen gevaar kan?

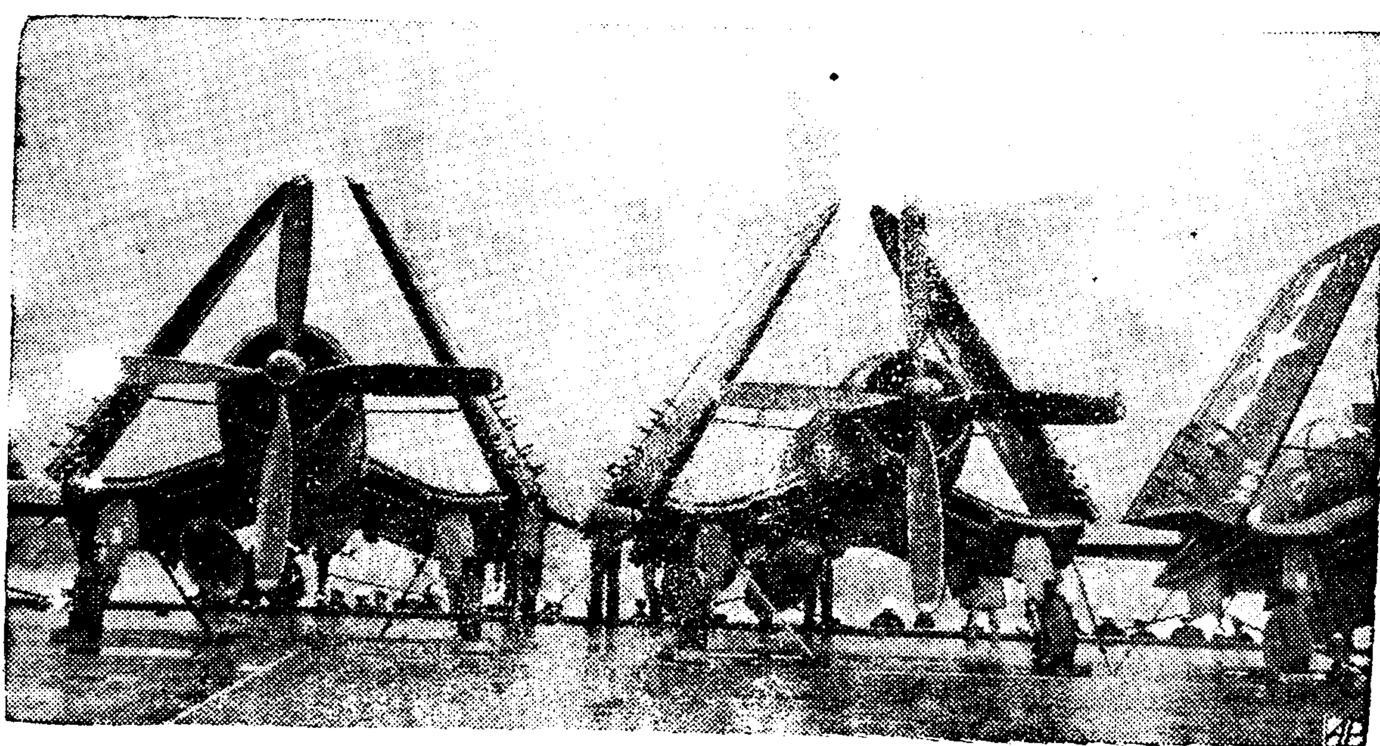
Voorlopig liggen de vooruitzichten elders. In de brede laag wil het volk van deze eenheid weinig of niets weten. Het ziet er naar uit dat de Elbe zelfs de scheiding wordt der twee delen van het vierde rijk. Beoosten de Elbe, met uitzondering van Berlijn, dat wij Duitsland in het klein kunnen noemen — dáár immers accentueren zich de problemen der vier zones in de vier stadssectoren — beoosten deze rivier, welke practisch en historisch ook de scheiding is van het Westerse christendom, ziet er naar uit, dat de socialistische eenheidspartij het van hogerhand winnen moet.

Van deze socialistische partij heeft Wilhelm Pieck gezegd: „Wij zullen daarin onze Marxistische en Leninistische idee niet prijsgeven......"

Ten Westen der Elbe echter moet nog onderzocht worden of zowel Britten als Noordamerikanen de S.E.D. conform de Potsdambepalingen voor democratisch kunnen erkennen.

Zolang de geallieerden in Duitsland zijn, gevoelen de Duitsers zich op dit terrein als een speelbal. Gaan zij eenmaal weg, dan is de vraag niet ongegrond: Werd, door het funderen van een nieuwe eenheidsbeweging in Duitsland met Pasen 1946 allereerst niet de oorzaak geschapen van een burgerkrijg tussen West en Oost......?

Of werd niet reeds de eerste steen gelegd van eenzelfde rijk, welks puinen nog niet zijn opgeruimd?

Matrozen op het vliegdekschip „Franklin D. Roosevelt", vlaggeschip van de Noordamerikaanse achtste vloot, trachten door de mist de wolkenkrabbers van New York te onderscheiden, terwijl het schip over de Hudson-rivier vaart.

Het Rapport Gerbrandy

Het aanknopen van betrekkingen met Sovjet Rusland.

Waarom Japan de oorlog werd verklaard.

Hoewel de Nederlandse Volksvertegenwoordiging zich had uitgesproken tegen het aanknopen van diplomatieke betrekkingen met de Unie van Socialistische Sovjet Republieken en bij dat standpunt tot 1940 toe gebleven was, heeft de regering te Londen welbewust het besluit tot herstel der diplomatieke betrekkingen genomen. De voornaamste overwegingen, die daarbij hebben gegolden, zijn:

Ten eerste.

De regering wenste door het herstel der diplomatieke betrekkingen en het uitwisselen van ambassadeurs uiting te geven aan de gevoelens van saamhorigheid tussen het Nederlandse en het Russische volk, dat door de onverhoedse aanval van Duitsland op 22 Juni 1941 in dezelfde strijd werd betrokken als het Nederlandse volk. Dat deze gevoelens, ondanks de bezetting van Nederland door de Duitsers, in Nederland kenbaar waren, viel niet te ontkennen.

Ten tweede.

Zoveel mogelijk had, in aansluiting hieraan, de regering te Londen gepeild, wat in Nederland leidende personen en groepen van het herstel der betrekkingen met de U.S.R. dachten en hoewel elk parlementair overleg ontbrak, toch de indruk verworven, dat het beoogde herstel veelszins op instemming kon rekenen.

Ten derde.

Hoewel de regering in Londen de overweging, welke tot afwijzing van de betrekkingen met de U.S.S.R. hadden geleid en welke vooral op religieus-ethische gronden waren gebaseerd, niet verdwenen achtte, was zij van mening, dat nieuwe factoren waren opgetreden, welke het herstel voldoende motiveerden, met name:

a. de wenselijkheid van heid in het buitenlandse beleid met de bondgenoten: b. het feit, dat de U.S.S.R. en Nederland sedert 22 Juni 1941 een zelfde allergevaarlijksten vijand hadden, die het op beider ondergang had gemunt.

c. de bewondering, welke ook in bezet Nederland hier en daar duidelijk tot uitdrukking kwam voor de beslistheid, waarmede de U.S.S.R. de strijd tegen de thans gemeenschappelijken vijand van allereerste stonde aan voerde.

De oorlogsverklaring aan Japan.

Men kan de houding der Nederlandse regering in de laatste maanden voor de Japanse overval het best weergeven als volgt: wij staan onvoorwaardelijk aan de zijde van Groot-Britannië en de Verenigde Staten in dit dreigende conflict, maar van onze zijde mag niets gedaan worden, dat den Japanners een politiek wapen in de hand geeft, Nederland en Nederlands-Indië de schuld van het uitbreken van de oorlog te geven. Dit moet vermeld worden, omdat in de laatste dagen vóór het uitbreken van de oorlog in de Stille Oceaan onze commandant zeemacht Nederlands-Indië, admiraal Helfrich, aldaar ons dringend één en andermaal verzocht tot de aanval te mogen overgaan met Nederlandse onderzeeboten tegen de Japanse invasievloot voor het te laat was. Wij waren overtuigd, dat, militair gesproken, de wens van admiraal Helfrich niet ongerechtvaardigd was, maar Nederland kon de verantwoordelijkheid voor het doen uitbreken van de strijd, gezien haar positie niet dragen.

Op Zondag 7 December 1941 was de situatie dermate dreigend, dat de naastbetrokken ministers en ambtenaren zich op mijn kamer hadden verenigd. Zodra het bericht van de aanvallen op Pearl Harbour, Shanghai, Hongkong, Singapore en Malakka en tegen de Philippijnen derhalve van aanvallen op onzen bondgenoot Groot Britannië en onzen morelen bondgenoot de Verenigde Staten van Noord-Amerika, binnenkwam, werd de beraadslaging over wat ons te doen stond begonnen. Alle ministers werden gewaarschuwd. Na ernstige discussie viel het besluit, dat wij zelf thans de oorlog hadden te verklaren.

In opdracht van de ministerraad heb ik mij terstond in verbinding gesteld met Hare Majesteit de Koningin en na gegeven toelichting de vereiste machtiging verkregen de oorlog te verklaren.

Onze rol in de Stille Oceaan.

Het rapport geeft een overzicht van het verloop van de strijd in het Verre Oosten en het aandeel, dat in dien strijd door Nederlanse strijdkrachten is geleverd.

De meest delicate beslissing was wel die omtrent de evacuatie, met name van het ambtenarenapparaat. Tot op zekere hoogte werd die beslissing geprejudiceerd door de omstandigheid, dat het snel verloop van zaken na 2 Maart 1942 evacuatie op grote schaal onmogelijk maakte, maar desalniettemin moest een directief worden gegeven. Na ernstig beraad werd het volgende standpunt genomen: de gouverneur-generaal onderga met de Nederlandse ambtenaren het lot der bezetting, te zamen met de bevolking van Nederlands-Indië, als getuigenis van saamhorigheid in strijd en in tijdelijke knechschap; in het feit, dat de gouverneur-generaal met de zijnen vrijwillig dit lot ondergaat ligt een kapitaal verankerd, dat voor de toekomst grote winsten kan afwerpen.

Aan den gouverneur-generaal werd bij nader bericht volle gelegenheid gegeven, om, indien — hetgeen in Londen een punt van bespreking uitmaakte — hij zelf met ons van oordeel was, dat zijn komst naar Londen voor het Rijk meer betekene dan zijn blijven in Nederlands-Indië, zulks te doen. De beslissing door den heer Starkenborgh genomen, is derhalve wel een geweest van de orde uit een oogpunt van zelf opoffering.

Militair Gezag.

Met het oog op de naderende inval, waarbij straks ook Nederlands gebied door de geallieerde legers zou worden betrden, moesten, gezien het bovenstaande, zekere maatregelen worden genomen om het militair belang in harmonie te houden met Nederlands gezag en de Nederlandse souvereiniteit. (Wij wensten niet te zijn een door geallieerde legers „bezet" gebied. De oplossing is gevonden door een overeenkomst met de geallieerden te treffen als in een agreement neergelegd.

Krachtens dit agreement is o.m. het Militair Gezag het middel geworden, door hetwelk het de Nederlandse regering mogelijk bleef, niettegenstaande de aanwezigheid der geallieerde troepen, de zeggenschap in eigen aangelegenheden te behouden en uit te oefenen.

Ontvangen

Dr. G. J. Geers en K. F. H. Wolters, Leerboek der Moderne Nederlandse Handelscorrespondentie, uitgegeven door van Goor Zonens uitgeversmaatschappij N.V. te Den Haag, 2,50 Ned. Gld.

Dit boek zal behalve dat het velen een handige technische wenk geeft er tevens toe bijdragen dat de brabbeltaal van vele handelsbrieven in gewoon beschaafd Nederlands wordt veranderd. Men zou zulk een boek ook voor ambtelijke instanties moeten uitgeven. Men leert er het invullen van quitanties en girobiljetten, hoe polissen in elkaar zitten en wat pauschal polissen zijn. Men leert er dat het onjuist is te schrijven over „uw brief d.d. 16 dezer" evengoed als men het verschil tussen blijkbaar en schijnbaar leert, alsook dat onzerzijds, dezerzijds enz. dienen te worden afgekeurd.

Twee dingen vielen ons, niethandelsmensen, op: 1) dat de auteurs rustig brieven met „wij" beginnen iets wat enkele jaren geleden nog als minder fraai werd beschouwd, 2) dat de auteurs toegeven aan de veel in zwang zijnde gewoonte van sollicitanten om buiten hun chefs om bij anderen te solliciteren, terwijl ze rustig in hun sollicitatiebrief vragen daar rekening mee te houden. Het is helaas treurig maar waar dat in sommige, zo niet vele bedrijven, mensen die elders solliciteren représailles van hun bazen te wachten zouden hebben, zodat geheimhouding de enige oplossing van het probleem is in het leven vooruit te komen. Dat het hoogst ongemanierd is is duidelijk. Dat het om voornoemde redenen soms onvermijdelijk is ook. Als iemand gaat solliciteren bij een ander, zou het toch voor de hand liggen dat hij eerst zijn chef daarvan in kennis stelt, opdat deze wete dat zijn man niet meer tevreden is. Wil hij hem dan houden dan kan hij trachten met hem tot een overleg te komen.

Twee uitvoerige lijsten germanismen (omgaande levering, monetaire verhoudingen, milde critiek, vanzelfsprekend, eerstens, verkapte maatregelen, doorslaggevende betekenis om er maar enkele te noemen) en anglicismen (als regel, suggesties in de betekenis van wenken, vroeger of later, deze methode is een doeltreffende) zouden ook buiten commerciële kringen nuttige diensten kunnen bewijzen. Waarom de schrijvers (terecht) alle woorden op -name (kennisname, opname e.d.) afwijzen als germanismen, maar alleen fotografische opname willen laten bestaan, is ons niet duidelijk; dat is dan evengoed een germanisme. Even onjuist is het om te zeggen, dat de tweedenaamvals-s aan het betrokken zelfstandige naamwoord aaneengeschreven wordt, behalve bij familienamen, zoals Van Houten's.

De traditie eerder zou voor 's dan voor een aaneengeschreven s pleiten, maar als men eenmaal de regel stelt de s aaneen te schrijven — zoals de regel in het moderne spellingstelsel inderdaad is — dan moet men die ook handhaven bij familienamen.

Een derde lijst geeft foutieve gebruiken van Nederlandse zinswendingen aan: ik ben of heb vergeten, onder referte aan, met verwijzing naar, vanaf, kost duur enz.

Een groot aantal modellen, formulieren enz. vergemakkelijkt het leven dat steeds meer in papier verward dreigt te geraken.

Het boekje is een van de eerste op keurig papier uitgegeven werkjes uit Nederland en gaat vergezeld van een Woordenlijst.

* * *

Lux, Mei 1946, opent met een historische artikel van Pater Brada over Mgr. van Ewijk. Het Spel van Broeder Frans wordt vervolgd. Een zeer duidelijk geschreven stuk van Pater Grollenberg O.P. behandelt het schisma in de gereformeerde kerk. Pater Grollenberg blijkt uitnemend op de hoogte te zijn. Zouden wij een enkele opmerking mogen plaatsen, dan is het deze dat de auteur te weinig de kerkrechtelijke kant van de zaak beziet en het eeuwenoude geschil tussen centralisatie of hierarchie dan wel decentralisatie of locale autonomie te weinig belicht. Zo gaat het er bij de schorsing van Prof. Schilder o.a. om dat de Synode bij deze schorsing de kerkeraad van Delfshaven (waaronder Schilder ressorteert) niet heeft geraadpleegd, hetgeen de zaak dubieus maakt. Het ligt voor de hand, dat de kerkeraad tegen schorsing zou hebben geadviseerd, maar nu het advies niet ingewonnen werd heeft de Synode zich als zovele malen vroeger op een hierarchisch standpunt gesteld, hetgeen juist het disputabele punt der gereformeerden is. Men kan evenveel autoriteiten voor als tegen aanhalen.

De quaestie van het genadeverbond zet Dr. Grollenberg duidelijker uiteen dan menige gereformeerde het ooit zou hebben kunnen doen.

Goyau's geschiedenis van het Pausdom besluit dit nummer, dat zelf het laatste van de derde jaargang is.

SPORT

K.S.C.

Zondag as. voetbaldag te Barber, waaraan zullen deelnemen de clubs van Barber, Westpunt, Soto, Wacau en Boca Sint Michiel.

HET TENNISTOURNOOI VAN WIMBLEDON.

In het tennistournooi te Wimbledon heeft Geoff Brown van Australië Lennart Bergelin van Zweden verslagen met 13—11, 11—9, 6—3.

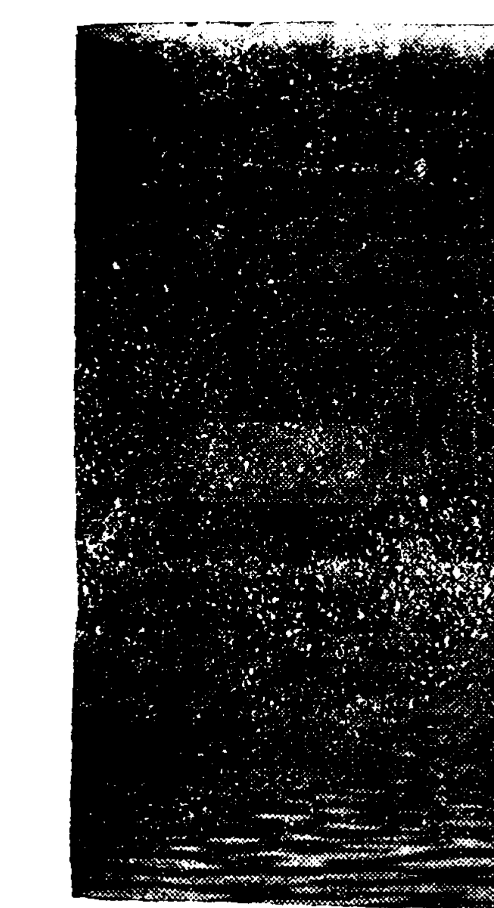
In de kwartfinale won Yvon Petra van Frankrijk het van Dinny Pails van Australië met 7—5, 7—5, 6—8, 6—4.

In de wedstrijden dames enkel versloeg Louise Brough van de Verenigde Staten mevrouw Mary Halford van Groot Britannië in de vierde ronde met 6—1, 6—3.

Pauline Betz van de Verenigde versloeg mejuffrouw Valerie Cooper van Groot Britannië met 6—1, 6—0. Kay Stammers van Groot Britannië versloeg mevrouw E. MacPhelson van Groot Britannië met 6—0, 6—2. Jean Nicoli Bostock van Groot Britannië versloeg mevrouw F. H. Vivial van Groot Britannië met 6—0, 6—1. Doris Hart van de Verenigde Staten versloeg mevrouw Bea Carris van Groot Britannië met 6—8, 6—2, 6—2. Dorothy Bundy van de Verenigde Staten versloeg Betty Nuthall van Groot Britannië met 6—3, 6—2. Joan Curry van Groot Britannië versloeg mevrouw S. Laffargue van Frankrijk met 6—3, 6—3.

In de derde ronde heren dubbel versloegen Francisco Segura van Ecuador en Budge Patty van de Verenigde Staten Derek Barton en Geoff Paish van Groot Britannië met 6—2, 5—7, 8—6, 6—1. Tom Brown en Jack Kramer van de Verenigde Staten versloegen J. Siba en J. Vodicha van Tsjechoslowakije met 6—2, 6—1, 6—2.

In de derde ronde gemengd dubbel versloegen Budge Patty en Pauline Betz van de Verenigde Staten Jack Harper van Australië en mevrouw Pary Halford van Groot Britannië met 6—2, 6—3. Geoff Brown van Australië en Dorothy Bundy van de Verenigde Staten versloegen Philippe Washer en mevrouw Josane de Maulemeester van België met 6—3, 6—4 (Wimbledon, (AP) 1.7).

Het stadje Fairbank in het mijnbouwgebied van Pennsylvania wordt overstroomd en een reddingsboot komt langszij een woning waar men in nood verkeert.